

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Secția I civilă

Decizia nr. 1147/2019

Ședința publică din data de 5 iunie 2019

Deliberând asupra conflictului negativ de competență, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București, secția a III-a civilă la 10 iulie 2017, reclamantul A. a solicitat, în contradictoriu cu pârâtele Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului, Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor și Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților următoarele: să se constate calitatea sa de persoană îndreptățită la măsuri reparatorii în echivalent pentru SAD 2, din imobilul situat în jud. Timiș, înscris în CF nr. x Timișoara, aflat în administrarea operativă a SC B. SA Timișoara, compus din teren în suprafață de 349/1042 mp și construcție (în prezent demolată); în principal, să i se acorde măsuri reparatorii în echivalent (compensarea cu bunuri sau prin puncte), pentru imobilul mai sus menționat, conform Legii nr. 165/2013; în subsidiar, să fie obligată pârâta Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor la emiterea unei decizii de acordare către reclamant a măsurilor reparatorii în echivalent (compensarea cu bunuri sau prin puncte), pentru imobilul în cauză, conform Legii nr. 165/2013.

La 12 ianuarie 2018, reclamantul a depus la dosar cerere completatoare a cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat următoarele: să se constate calitatea sa de persoană îndreptățită la măsuri reparatorii în echivalent pentru SAD 2 din imobilul situat în jud. Timiș și terenul aferent, înscris în CF nr. x Timișoara, aflat în administrarea operativă a SC B. SA Timișoara, compus din teren în suprafață de 349/1042 mp și construcție (în prezent demolată); să i se acorde măsuri reparatorii în echivalent (compensarea cu bunuri sau prin puncte), pentru imobilul anterior menționat; în subsidiar, să fie obligat pârâatul Municipiul Timișoara, prin primar, la înaintarea dosarului către pârâta Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, în vederea emiterii deciziei de acordare a măsurilor reparatorii în echivalent (compensarea cu bunuri sau prin puncte), pentru imobilul în discuție, conform Legii nr. 165/2013.

Prin Sentința civilă nr. 970 din 17 mai 2018, Tribunalul București, secția a III-a civilă, a respins acțiunea formulată de reclamantul A., în contradictoriu cu pârâta Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, ca fiind prematur formulată. A respins acțiunea față de pârâtele Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților și Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului, ca neîntemeiată. A dispus cererea formulată în contradictoriu cu pârâatul Municipiul Timișoara, prin primar, și a dispus formarea unui dosar separat, a cărui soluționare a declinat-o în favoarea Tribunalului Timiș.

Urmare disjungerii, la 17 mai 2018, pe rolul Tribunalului București, secția a III-a civilă a fost înregistrat dosarul nr. x/2018.

Prin Sentința nr. 971 din 17 mai 2018, Tribunalul București, secția a III-a civilă, a dispus cererea formulată de reclamantul A., în contradictoriu cu pârâatul Municipiul Timișoara, prin primar, și a dispus formarea unui nou dosar, a cărui soluționare a declinat-o în favoarea Tribunalului Timiș.

Pentru a dispune astfel, Tribunalul București a reținut că cererea completatoare a cererii de chemare în judecată a fost disjunsă la 17 mai 2018 și urmează a fi declinată, spre competență soluționare, Tribunalului Timiș, având în vedere că, în ceea ce privește competența de soluționare a cererilor formulate în contradictoriu cu entitățile notificate, Legea nr. 10/2001 a stabilit o competență exclusivă în sarcina tribunalelor în a căror rază teritorială se află aceste entități.

Cum prin cererea modificatoare reclamantul a formulat pretenții față de pârâțul Municipiul Timișoara, prin primar, în ceea ce privește soluționarea și parcurgerea procedurii vizând notificarea, Tribunalul București a apreciat că, potrivit art. 22 și următ. și art. 26 din Legea nr. 10/2001 competența de soluționare a acesteia revine Tribunalului Timiș.

Urmare declinării, dosarul a fost înregistrat pe rolul Tribunalului Timiș, secția I civilă, la 12 octombrie 2018, sub nr. x/2018.

Prin Sentința nr. 410 din 20 martie 2019, Tribunalul Timiș, secția I civilă, a admis excepția necompetenței teritoriale și a declinat competența de soluționare a cauzei, în contradictoriu cu pârâțul Municipiul Timișoara, prin primar, în favoarea Tribunalului București, secția a III-a civilă. A constatat ivit conflictul negativ de competență, a suspendat judecata cauzei și a înaintat dosarul Înaltei Curți de Casație și Justiție, secția I civilă, în vederea soluționării conflictului negativ de competență.

Pentru a dispune astfel, a constatat că, potrivit art. 123 alin. (1) C. proc. civ. "Cererile accesorii, adiționale, precum și cele incidentale se judecă de instanța competentă pentru cererea principală, chiar dacă ar fi de competența materială sau teritorială a altei instanțe judecătorești", iar conform art. 123 alin. (2) din același act normativ, "Dispozițiile alin. (1) se aplică și atunci când competența de soluționare a cererii principale este stabilită de lege în favoarea unei secții specializate sau complet specializat".

Tribunalul Timiș a reținut că cererea modificatoare depusă de reclamant la 12 ianuarie 2018 a fost formulată pe cale incidentală în dosarul nr. x/2017 al Tribunalului București, secția a III-a civilă, apreciind că această instanță este competentă să judece cauza, sub toate aspectele, prin raportare la celelalte capete de cerere asupra cărora s-a pronunțat prin Sentința civilă nr. 970 din 17 mai 2018.

De asemenea, a reținut că, prin prorogarea competenței, soluționarea capetelor de cerere din cuprinsul cererii modificatoare revine Tribunalului București și după disjungerea acestora.

Cu privire la conflictul negativ de competență, cu a cărui judecată a fost legal sesizată, în temeiul dispozițiilor art. 133 pct. 2, coroborate cu cele ale art. 135 alin. (1) C. proc. civ., Înalta Curte reține următoarele:

Potrivit art. 123 alin. (1) C. proc. civ., cererile accesorii, adiționale, precum și cele incidentale se judecă de instanța investită cu soluționarea cererii principale, chiar dacă ar fi de competența materială sau teritorială a altei instanțe judecătorești, cu excepția cererilor prevăzute la art. 120 din același act normativ (cereri în materia insolvenței sau concordatului preventiv, care sunt de competență exclusivă a tribunalului în a cărui circumscripție își are sediul debitorul).

Dispozițiile legale mai sus evocate reglementează un caz de prorogare legală a competenței, în sensul că instanța competentă să soluționeze cererea principală rămâne competentă să soluționeze și

cererile accesorii, adiționale și incidentale formulate în aceeași cauză, chiar dacă acestea nu ar fi fost, în mod obișnuit, în competența sa materială sau teritorială.

Aceste prevederi legale, care reglementează o prorogare de competență în ceea ce privește judecata cererilor accesorii, adiționale și incidentale în favoarea instanței investite cu soluționarea cererii principale, se aplică prin derogare de la normele generale de competență materială sau teritorială exclusivă.

În cauză, cererea completatoare a cererii de chemare în judecată, formulată la 12 ianuarie 2018, prin care reclamantul a solicitat să se constate, în contradictoriu cu pârâțul Municipiul Timișoara, prin primar, calitatea sa de persoană îndreptățită la măsuri reparatorii în echivalent pentru SAD 2 din imobilul situat în municipiul Timișoara, jud. Timiș, și terenul aferent, precum și acordarea măsurilor reparatorii în echivalent pentru acest imobil, iar în subsidiar, obligarea acestui pârât la înaintarea dosarului către pârâta Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, în vederea emiterii deciziei de acordare a măsurilor reparatorii în echivalent, a fost disjunsă din dosarul nr. x/2017, prin Sentința nr. 970 din 17 mai 2018, pronunțată de Tribunalul București, secția a III-a civilă, formându-se un nou dosar, respectiv dosarul nr. x/2018 al aceleiași instanțe, în care a fost pronunțată Sentința nr. 971 din 17 mai 2018, prin care a fost declinată competența de soluționare a acesteia în favoarea Tribunalului Timiș, în baza art. 22 și următ. și art. 26 și următ. din Legea nr. 10/2001, care atribuie în competența teritorială exclusivă a secției civile a tribunalului în a cărei circumscripție se află sediul unității deținătoare sau, după caz, al entității investite cu soluționarea notificării.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (5) C. proc. civ., cererea modificatoare a cererii de chemare în judecată reprezintă o cerere adițională, prin care reclamantul modifică pretențiile sale anterioare, solicitând în plus față de ceea ce a cerut inițial ori cerând ceea ce nu a pretins. Astfel, una dintre particularitățile cererii adiționale constă în faptul că presupune existența unei cereri prin care, anterior, a fost sesizată instanța de judecată cu soluționarea unui litigiu.

Conform art. 123 alin. (1) C. proc. civ., această cerere se judecă de instanța competentă să soluționeze cererea principală, chiar dacă ar fi fost în competența materială sau teritorială a altei instanțe judecătorești, în ipoteza în care ar fi fost promovată într-un litigiu distinct, ca cerere principală.

Astfel, deși după disjungere cererea completatoare urmează să se judece separat, aceasta își păstrează caracterul adițional dobândit prin formularea sa, în condițiile art. 204 alin. (1) C. proc. civ., neputând fi considerată o cerere introductivă de instanță, în sensul art. 30 alin. (3) din acest act normativ, care să permită verificarea competenței, conform art. 131 alin. (1) din cod.

Întrucât competența instanței se determină la momentul sesizării acesteia, instanța competentă să soluționeze cererea principală rămâne investită să soluționeze cererea adițională, chiar și după disjungerea în vederea soluționării separate, conform art. 123 alin. (1) C. proc. civ.

Prin raportare la aceste dispoziții legale, în cauză, judecarea cererii completatoare este de competența instanței să soluționeze cererea principală, respectiv Tribunalul București, întrucât operează prorogarea legală de competență.

Pentru considerentele expuse, în baza dispozițiilor art. 134 alin. (4) C. proc. civ., Înalta Curte va stabili competența de soluționare a cererii de chemare în judecată formulate de reclamantul A., în contradictoriu pârâtul Municipiul Timișoara, prin primar, în favoarea Tribunalului București, secția a III-a civilă.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E

Stabilește competența de soluționare a cererii de chemare în judecată formulate de reclamantul A., în contradictoriu pârâtul Municipiul Timișoara, având ca obiect "Legea nr. 165/2013", în favoarea Tribunalului București, secția a III-a civilă.

Definitivă.

WWW.JURI.RO